

Broere Bristol

“Iedere dag zin in zijn werk”

Veel paarden veranderen in hun leven nogal eens van eigenaar. Sommige reizen zelfs de hele wereld over. En een enkele keer heb je een heel succesvol paard dat nog in eigendom van zijn fokker is. Zo'n paard is KWPN-hengst Broere Bristol, die met amazone Kirsten Beckers inmiddels klaar is voor de Inter II, het voorportaal van de Zware Tour.

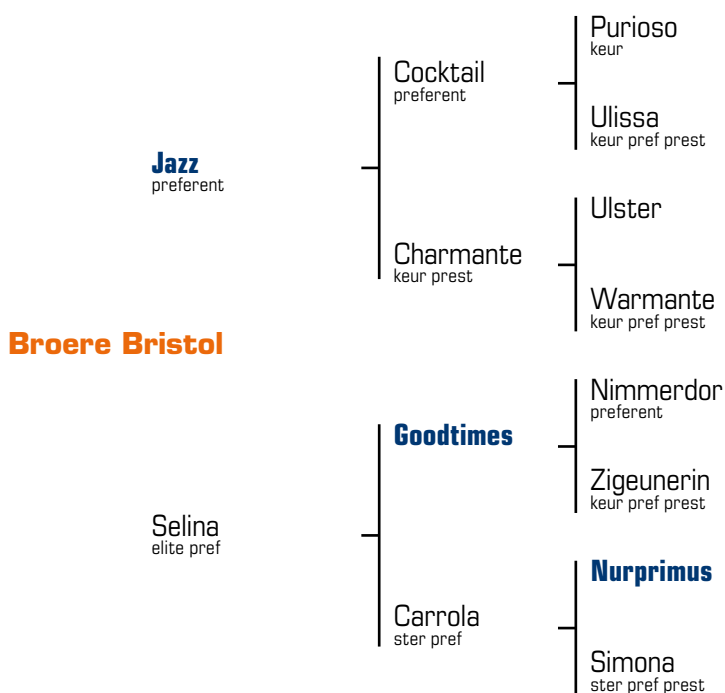
TEKST: KARIN DE HAAN • BEELD: DIRK CAREMANS

Bristol werd bijna tien jaar geleden geboren bij Stoeterij Broere. Zijn moeder, de Goodtimes-merrie Selina, werd gefokt bij Zwartjens uit Steggerda en was een van de fokmerries van Stoeterij Broere. Selina's volle zus sprong in het 1.30m en haar halfzus (v.Vincent) liep Z2-dressuur. Uit de

directe moederlijn komen ook de internationale springpaarden Karolus K (Furore uit Simona ster pref prest v.J.Amagun) en Phoenix V (Germus R uit Anneke stb v.Nurprimus). “Selina werd aangekocht als veulen door meneer Broere, volgens mij via een van de veulenveilingen”, weet Kirsten Beckers te vertellen. Kirsten is stal-amazone bij Stoeterij Broere, en was indertijd net begonnen in deze functie.

Goed uitgepakt

“Selina groeide uit tot een hele mooie merrie. Chique met uitstraling”, vertelt Kirsten. “Ze was ook een hele lieve merrie, die makkelijk was in de omgang.” Dat Selina een opvallend mooie merrie was, blijkt ook wel uit het feit dat ze als driejarige kampioene werd op de CK van Zuid-Holland, die toen nog in Heerjansdam gehouden werd. Dat jaar behoorde ze ook bij de kopgroep van de NMK; ze werd daar zesde. Na haar mooie keuringsprestaties liep Selina een goede merrietest, met achten voor de dressuuronderdelen en zelfs een 8,5 voor de draf. “In die tijd had je nog niet de splitsing in dressuur- en springpaarden. De merrietest bestond dus ook uit springonderdelen. En hoewel Selina met haar afstamming misschien meer richting het springen gefokt was, viel ze juist op in de dressuuronderdelen”, herinnert Kirsten zich. Na haar merrietest werd Selina de rest van haar leven ingezet als fokmerrie. Kirsten: “Zo wilde

Als jong paard liep Broere Bristol netjes mee in de jonge paardencompetities, met onder andere een finaleplaats in de Pavo Cup. Nu de grote hengst ouder en sterker wordt, komen zijn kwaliteiten pas echt tot hun recht.

Kirsten Beckers:
“Bristol heeft een fantastisch werkwillige instelling.”

meneer Broere dat. En dat heeft goed uitgepakt, want ze fokte heel goed.” In totaal kreeg Selina tien veulens. Vorig jaar stierf ze aan de gevolgen van een steeds terugkomende koliek. Van Broere-hengst Jazz kreeg ze maar liefst zeven veulens. Een van die zeven Jazz-nazaten is de KWPN-hengst Bristol. “Jazz paste heel goed op Selina. Zij had zelf een heel sterk gebruik van het achterbeen en een goede galop, maar zou net wat meer bergop gebouwd mogen zijn. Juist dat bergopwaartse dressuurpaardenmodel in combinatie met een mooi voorbeengebruik zijn eigenschappen die Jazz heel mooi meegeeft. We zijn dan ook heel blij dat we op onze stoeterij nog een volle zus van Bristol hebben. Deze Zaragoza (keur IBOP-dr, red.) wordt bij ons ingezet voor de fokkerij. Haar driejarige zoon van Dream Boy werd in februari tijdens de hengstenkeuring aangewezen voor het verrichtingsonderzoek en zelfs tweede in de kampioenskeuring. Dat lijkt ook zo’n fijn paard met een heel werkbaar karakter. Ze is nu opnieuw drachtig van Dream Boy”, vertelt Kirsten enthousiast.

Makkelijk te rijden

Bristol was als veulen al een echte eyecatcher. Kirsten: “Ik ben altijd gek van hem geweest. Hij was gewoon een plaatje om te zien. En hij kon als veulen al goed bewegen. In de omgang was hij heel makkelijk, al was hij als veulen al een beetje brutaal. En toen hij wat ouder werd, was hij altijd heel veel hengst. Als jaarling is hij gewoon in de koppel geweest, maar als tweejarige heeft meneer Broere hem bewust niet in de koppel gedaan. Natuurlijk kwam hij wel iedere dag buiten. Omdat hij zoveel hengst was, ook naar de andere hengsten toe, waren we bang dat hij zich in de koppel zou beschadigen. En meneer Broere is altijd heel zuinig geweest op Bristol. Toen Bristol naar Den Bosch mocht, had ik toch wel goede hoop dat hij het zou gaan redden. Aan de hand kon hij heel apart lopen. Later begrepen we dat hij zelfs op het randje van de kampioenskeuring zat.”

Plezierig paard

Bristol liep heel gelijkmatig door de verrichting heen. In de verrichtingsrapportage werd gesproken van een hengst met veel bereidheid tot werken en een goede instelling. Zijn score van 80,5 punten illustreert dit nog eens. Na het verrichtingsonderzoek ging Bristol weer naar zijn thuisbasis in Alblasterdam, waar hij dat jaar voor de dekdienst beschikbaar was. Maar heel populair was hij niet

bij de fokkers, getuige de slechts vier veulens die het jaar daarna werden geboren. “Hij was al veel hengst, maar werd nog meer hengst van het dekken. De combinatie dekken en sport was gewoon heel lastig. En omdat hij toch heel weinig dekte, besloot meneer Broere hem niet meer ter dekking te stellen”, legt Kirsten uit. Ze ging met hem aan de slag en dat verliep voorspoedig. “Na het verrichtingsonderzoek stapte ik erop en ik reed zo met hem weg. Hij is wat dat betreft een ongelooflijk plezierig paard. Dat veel hengst zijn, merkte je ook meer aan de hand. Onder het zadel is hij altijd heel makkelijk geweest om te rijden. Als je het goed bekijkt, is hij niet eens zo’n heel typische Jazz in de omgang. Veel Jazz-nakomelingen en Jazz zelf ook, zijn gewoon extreem slim. Dat zijn wat betreft intelligentie ‘de mensen onder de paarden’. Daarbij zijn ze ook watervlug. Daar moet je met respect mee omgaan. Je moet ze in de waarde laten, en dan doen ze het voor je. Bristol is net een slagje makkelijker dan sommige andere Jazz-nakomelingen. Als hij ergens niet langs wil, kan je hem toch gewoon erlangs rijden. Zo van: ‘kom op, doorlopen’. En dat doet hij dan ook zomaar voor je. Accepteert het, zonder er zelf teveel over na te denken.”

Op waarde schatten

Bristol doorliep zijn opleiding als jong dressuurpaard met bijbehorende Pavo Cup- en hengstencompetitieverplichtingen constant en netjes zonder echt als winnaar uit de bus te komen. Al mag de finaleplaats als vijfjarige in de Pavo Cup natuurlijk niet onvermeld blijven. “Bristol liep altijd netjes mee. We hadden mooi commentaar, al was er meestal wel een opmerking over het gebruik van het achterbeen. Dat zou krachtiger moeten als jong paard. En op zich was dat toen ook wel zo. Hij heeft echt de tijd nodig gehad om aan kracht te winnen. Hij is met zijn stokmaat van 1.77m natuurlijk ook groot, al lijkt hij minder groot, omdat hij rank en slank gebouwd is. Hoogtepunt was natuurlijk de finaleplaats in de Pavo Cup. Het is verplicht voor KWPN-goedgekeurde hengsten om twee jaar mee te rijden aan de hengstencompetitie, en aan die verplichting hadden we al voldaan. Maar weet je wat het is? De competitiewedstrijden zijn mooie wedstrijden, waar je paard niet dommer van wordt. Daarom heb ik na de Pavo Cup nog een extra jaar meegereiden. Een jaar later, Bristol was toen zeven jaar, reden we Lichte Tour. En vanaf dat moment werd hij op waarde geschat. We reden altijd rond en

boven de 70%. Hij is gewoon in dat niveau gegroeid. Dat talent en die basiskwaliteiten zaten er altijd al in. Maar door een goede opleiding en de tijd te nemen is hij sterker geworden en kwam het allemaal tot zijn recht. Wat dat betreft moet je bij jonge paarden uitkijken om ze al te snel te veroordelen. Dat bewijst Bristol nog maar eens”, vertelt Kirsten.

Grand Prix als doel

Bristol scoorde in de Lichte Tour met zijn mooie constante beeld en aanleuning, zijn taktmatige manier van lopen en het gemak waarmee hij bijvoorbeeld door de zijgangen heen liep. Kirsten: “Als jong paard had hij het meest moeite met de galop. En uiteindelijk loopt hij daar nu het makkelijkste doorheen en scoort hij er ook het beste mee.” Na enkele fraaie Lichte Tour-succes- sen – waaronder internationale klasseringen en winter- en zomerkampioenschappen – besloot Kirsten de hengst thuis te houden en klaar te maken voor de overstap naar de Grand Prix. “Omdat hij niet kijkerig is of heel gespannen raakt tijdens de wedstrijden, heeft hij de wedstrijdkilometers niet echt nodig. Ons doel ligt bij de Grand Prix, we zijn begonnen met de Grand Prix-oefeningen. De galopoefeningen zaten er zo op. De eners, de zigzagappuymenten, die deed hij

bij wijze van spreken fluitend. Wat hij wel heeft moeten leren zijn de piaffe en de passage. Je hebt paarden die dat als vanzelf zomaar doen. Dat was bij Bristol niet het geval. Maar nu hij het eenmaal begrijpt en oppakt, lijkt het veelbelovend. Hij heeft mooie manieren in de piaffe en de passage. Wel moet hij nog wat meer afdruk ontwikkelen in deze oefeningen. Ik denk hem binnenkort Inter II te starten, daarna kijk ik of ik de Grand Prix doorkom. Daar wacht ik meestal niet te lang mee, ik vind de Grand Prix een fijnere proef om te rijden dan de Inter II.” Kirsten heeft er veel zin in om hem naast haar andere Grand Prix-paarden – en Jazz-nakomelingen – Westpoint en Argentino op het hoogste niveau uit te brengen. “Ik denk dat hij een fijn Grand Prix-paard kan worden. Niet op de laatste plaats omdat hij gewoon een fantastisch werkwillige instelling heeft. Hij is daarin heel constant, hij heeft echt iedere dag zin in zijn werk. En ik moet dat natuurlijk direct afkloppen, maar hij is in zijn hele leven nauwe- lijks ziek of kreupel geweest. Dat heeft te maken met goed management, maar zegt ook wel iets over zijn hardheid. Tel daarbij op dat hij gewoon heel mooi is en alle oefeningen beheerst, dan heb je toch een paar belangrijke eigenschappen bij elkaar om een heel eind te komen op het hoogste niveau”, besluit Kirsten. ●

Kirsten Beckers, die Bristol rijdt sinds zijn derde jaar, wil de hengst dit jaar gaan uitbrengen in de Inter II en zo snel mogelijk doorstoten naar het hoogste niveau.